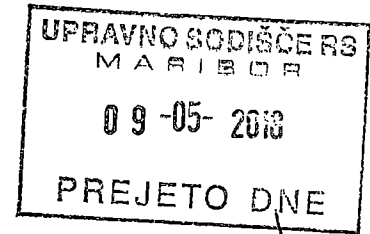

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnica in sodnika Peter Golob kot predsednik ter dr. Erik Kerševan in Brigita Domjan Pavlin kot člana,

ob sodelovanju dodeljene okrajne sodnice Mojce Poznik Radelj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **A-PROJEKT, d. o. o.**, Vinarje 110/b, Maribor, ki jo zastopa Kaja Dosedla, odvetnica v Šentjurju, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **reviziji tožeče stranke** zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije, Oddelka v Mariboru, II U 392/2014-16 z dne 20. 1. 2016,

na seji **18. aprila 2018**

SKLENILO:

- I. Revizija se zavrže.
- II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) zavrnilo tožbo tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, št. 090-85/2013/20 z dne 19. 9. 2014, izdano v zvezi z odločbo Slovenske akreditacije z dne 11. 4. 2013. S to odločbo je bila dokončno zavrnjena zahteva tožeče stranke za posredovanje podatkov o referencah za strokovne ocenjevalce na področju hrupa, in sicer za vpogled v konkretne reference, ki se nanašajo na strokovne izkušnje, na osnovi katerih je bil podeljen status strokovnega ocenjevalca na področju hrupa za tri določene osebe.
2. Tožeča stranka (v nadaljevanju revidentka) je zoper navedeno pravnomočno sodbo vložila revizijo. Njeno dovoljenost utemeljuje z 2. in 3. točko drugega odstavka 83. člena ZUS-1.

K I. točki izreka:

3. Revizija ni dovoljena.
4. Po drugem odstavku 83. člena ZUS-1¹ je revizija dovoljena, če je izpolnjen eden izmed tam navedenih pogojev. Po ustaljeni upravnosodni praksi Vrhovnega sodišča je tako trditveno kot dokazno breme o njihovem izpolnjevanju na strani revidenta, saj revizije po uradni dolžnosti ni mogoče dovoliti. Vrhovno sodišče glede na značilnosti tega pravnega sredstva ter svoj položaj in temeljno funkcijo v sodnem sistemu svojih odločitev o tem, da revizija ni dovoljena, podrobneje ne razlaga.²

1 Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP-E, Ur. l. RS, št. 10/2017) so bili črtani 83. člen in 86. do 91. člen ZUS-1 (drugi odstavek 122. člena ZPP-E). Ker je bila v obravnavanem primeru izpodbijana sodba sodišča prve stopnje izdana pred začetkom uporabe ZPP-E, to je pred 14. 9. 2017, se revizijski postopek skladno s tretjim odstavkom 125. člena ZPP-E konča po do tedaj veljavnem Zakonu o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) in posledično po dotedanjih določbah ZUS-1.

2 Primerjaj sodbo VSRS X Ips 420/2014 z dne 2. 12. 2015.

5. V skladu z 2. točko drugega odstavka 83. člena ZUS-1 je revizija dovoljena, če gre po vsebini zadeve za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju ali če odločba sodišča prve stopnje odstopa od sodne prakse Vrhovnega sodišča glede pravnega vprašanja, ki je bistveno za odločitev, ali če v sodni praksi sodišča prve stopnje o tem pravnem vprašanju ni enotnosti, Vrhovno sodišče pa o tem še ni odločalo. Kakšne so zahteve za to, da se določeno pravno vprašanje upošteva kot izpolnjevanje pogoja za dovoljenost revizije, izhaja iz ustaljene prakse Vrhovnega sodišča.³
6. Revidentka zatrjuje, da gre za odločitev o treh pomembnih pravnih vprašanjih, in sicer:
- ali sodijo med podatke o porabi javnih sredstev v skladu s tretjim odstavkom 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja tudi podatki o zakonitosti izbire prejemnika-ocenjevalca (kamor sodijo tudi podatki o referencah ocenjevalca, saj je bila izbira le-tega zakonito opravljena le, če je ocenjevalec v postopku izbire izkazal svojo strokovno usposobljenost, ki se izkazuje z referencami);
 - ali je dopustno posredovati podatke o ocenjevalcih, ki sicer nimajo statusa javnih uslužbencev, temveč so z organom sklenili pogodbo za izvajanje ocenjevanj in za svoje delo prejmejo plačilo iz javnih sredstev (pri čemer je takšno razmerje posledica notranje organizacijske strukture organa);
 - ali je sodišče prve stopnje kršilo določbe postopka in zmotno uporabilo materialno pravo s tem, ko je brez utemeljenih razlogov sprejelo drugačno stališče o temeljnem razlogu za svojo odločitev.
7. Po presoji Vrhovnega sodišča navedena vprašanja niso pomembna pravna vprašanja, zaradi katerega bi bilo revizijo mogoče dovoliti. Tako ni razvidno, da bi prvo in drugo vprašanje glede dostopa do konkretnih informacij iz predmetnega spora (o podatkih oziroma referencah izbranih ocenjevalcev) presegalo pomen konkretne zadeve. Tudi revidentka ne utemelji, da bi se navedeno vprašanje lahko pojavilo izven okvira tega upravnega spora (npr. v velikem številu postopkov oziroma, da v sporih v zvezi s takimi postopki obstaja širše neenotna sodna praksa). Tretje vprašanje pa se prav tako nanaša na presojo izpodbijane sodbe in zato ni pomembno pravno vprašanje, ki bi omogočalo revizijsko obravnavo. Pogoj za dovoljenost revizije po 2. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1 tako ni izkazan.

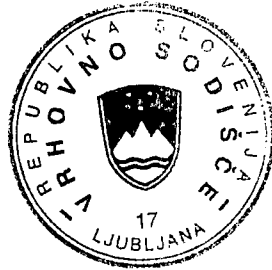
³ Npr. sklepi X Ips 286/2008 z dne 19. 6. 2008, X Ips 189/2009 z dne 4. 6. 2009, X Ips 423/2012 z dne 29. 11. 2012, X Ips 302/2013 z dne 13. 2. 2014 in drugi.

8. Revidentka se sklicuje tudi na obstoj pogoja za dovoljenost revizije zaradi zelo hudih posledic izpodbijanega akta (3. točka drugega odstavka 83. člena ZUS-1). Zelo hude posledice, ki so nedoločen pravni pojem, je treba izkazati v vsakem primeru posebej. Upošteva je pravilo o trditvenem in dokaznem bremenu ter ustaljeno upravnosodno prakso Vrhovnega sodišča mora revident obrazložiti, kakšne konkretne posledice ima zanj izpodbijana odločitev, navesti razloge, zakaj so te posledice zanj zelo hude, in to tudi izkazati.⁴ Revidentka pa s svojimi navedbami (da je zanjo bistvenega pomena, da se seznanila s strokovnimi referencami ocenjevalca, saj bo le tako lahko preverila usposobljenost ocenjevalcev ter se v primeru njihovega neustreznega priporočila lahko zoper to argumentirano uprla in si zagotovila izvajanje nadaljnje dejavnosti, ki je v celoti odvisna od podeljene akreditacije), ni izkazala zelo hudih posledic, ki bi jih izpodbijana odločba imela zanjo.
9. Vrhovno sodišče je revizijo kot nedovoljeno zavrglo na podlagi 89. člena ZUS-1.

K II. točki izreka:

10. Revidentka z revizijo ni uspela, zato sama trpi svoje stroške revizijskega postopka (prvi odstavek 165. člena in prvi odstavek 154. člena ZPP in v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 18. april 2018

Predsednik senata:
Peter Golob, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojnega delavca sodišča:

4 Npr. sklepi VS RS X Ips 212/2008 z dne 4. 11. 2010, X Ips 85/2009 z dne 19. 8. 2010 in X Ips 148/2010 z dne 19. 8. 2010.